

عنوان مقاله:

آموزش دیکته نویسی مبتنی بر شواهد براساس مدل حافظه کاری چندمولفه ای به دانش آموزان دچار آسیب وازگانی

محل انتشار:

هفتمین کنگره انجمن روانشناسی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

راضیه طیبی - دکتری روانشناسی تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

حمیدرضا حسن آبادی - گروه روانشناسی تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

پروین کدیور - گروه روانشناسی تربیتی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

دشواری های دیکته نویسی شایع ترین شاخص اختلال یادگیری ویژه در بیان نوشتاری در زیرمجموعه آسیب وازگانی است. هدف مطالعه حاضر بررسی کارآمدی استراتژی های املایی چندگانه مبتنی بر مدل حافظه کاری چندمولفه ای در دانش آموزان دچار آسیب وازگانی بود. تعداد 4 دانش آموز پایه دوم پس از غربالگری ابتدایی و ارزیابی جامع در یک طرح ABA گنجانده شدند. شرکت کنندگان 6 جلسه مداخله دریافت کردند و عملکردشان در مرحله خط پایه، مداخله و پیگیری در خرده آزمون نوشتن کلمه از آزمون نوشتن راغب ثبت شد. شش شاخص تحلیل دیداری و اندازه اثر در هر 4 شرکت کننده نشان داد که استراتژی های املایی چندگانه اثر متوسط تا بالا در کاهش خطاهای دیکته نویسی داشتند. این مطالعه شواهد اولیه از کارآمدی آموزش استراتژی های دیکته نویسی چندگانه و گامی امیدوارکننده در جهت ادغام رویکردهای فرایندمحور و تکلیف محور در ترمیم دشواری های ناشی از اختلال یادگیری ویژه در بیان نوشتاری و توجه به ماهیت چندمولفه ای این اختلال را مستند کرد.

کلمات کلیدی:

آسیب وازگانی؛ اختلال یادگیری ویژه؛ استراتژی های املایی چندگانه، طرح تحقیق آزمایشی تک آزمودنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/982153>

